

Grégory Beumier en zijn moeder Josiane leven zonder water of elektriciteit. «Soms mogen we bij de burens douchen.» Foto Avpress

WEDUWE EN BLINDE ZOON LEVEN AL 2,5 JAAR IN CARAVAN NA BRAND IN HUIS

CUESMES — «We overleven dagelijks op een kannetje water dat we van burens krijgen en soms mogen we bij hen douchen. We hebben niet veel meer dan de kleren die we dragen en de kleine caravan waarin we wonen.» Grégory Beumier en zijn moeder Josiane, een 69-jarige weduwe leven al tweeënhalf jaar in een kleine caravan, sinds hun huis afbrandde. Noch jonge brandstichter noch zijn ouders draaien op voor de ravage. Slechts langzaam komt er hulp op gang.

Zes maart 2002 is de zwartste dag uit het leven van Grégory en zijn moeder, weduwe Josiane. Met hun tweetjes woonden ze in een huisje in de Devreuxstraat in het Henegouwse Cuesmes. Tot kinderen uit de buurt eens wilden weten wat er gebeurt als een hond in brand staat. Ze overgoten een Pekinees met benzine en staken het dier in brand. Van de angst en pijn vluchtte de hond het huis van Grégory en Josiane in. De gevolgen waren verschrikkelijk: weg hond huis in de as. Grégory's eigen honden overleefden de brand gelukkig wel.

HULPACTIE

«Ze vonden de brandstichter, een kind uit de buurt», zegt Phil Marichal, een man die zich ontfermt over het gezin. «Maar zijn ouders waren al even arm als Grégory en zijn moeder.» Gelukkig was er de brandverzekering. Alleen, die bleek niet betaald. Grégory is voor 80 procent blind en had zijn financiën toevertrouwd aan een kennis «Een vrouw», vult Grégory aan. «Ze heeft het geld gebruikt voor andere dingen, bleek later...»

Sindsdien wonen moeder en zoon in een caravan, achter het afgebrande huis. Ze overleven zonder elektriciteit. «Water krijgen ze dagelijks van de burens», zegt Phil Marichal, die via de vzw La cour des miracles op rekeningnummer 000-3252962-67 geld inzamelt voor de twee. «Want het kan toch niet dat niemand iets doet...» Het OCMW van Bergen zou al een en ander geprobeerd hebben «We hebben hen een logement aangeboden, maar dan moesten hun honden naar een asiel.» En dat wil Grégory niet. «Zonder mijn honden ben ik verloren. Dan hang ik me op...» Dus blijven Grégory en zijn moeder in de caravan. «Vooral de winters zijn zwaar», zegt de slechtiende man. «Dan voldoet ons petroleumvuurtje niet...»

HUIS OPKNAPPEN

Inmiddels hebben weldoeners het plan opgevat om het afgebrande huis van de twee te restaureren. «Er zijn al giften en ook een vloerder uit de buurt bood zijn diensten aan», glundert Phil. Zo is er voor Grégory en Josiane na 2,5 jaar misschien weer hoop. (KW)

MAANDAG 23 AUGUSTUS 2004
www.hln.be

AVANTSTEFNIETWA

de vakantiekrant